

Dnevnik
festivala **6**

24. april

70

EPSKO I DRAMSKO
Festival profesionalnih
pozorišta
19. do 26. aprila 2021. Vojvodine

Danas na programu:

SUBOTA, 24. april, Zrenjanin i Novi Sad

- 11.00 h: *Divljožder*, tekst i režija: Jovan Caran, Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin, Lutkarska scena na srpskom

- 17.00 h: Lav Nikolajevič Tolstoj *Ana Karenjina*, režija: Dejan Projkovski, Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház

**Reč reditelja
JOVAN CARAN**

U vreme pre nastanka ove predstave bili smo, ne jednom, svedoci tragičnih posledica vršnjačkog nasilja.

Ako polazimo od toga da je lutkarska predstava, mladom gledaocu, između ostalog i svojevrsna pomoć u razumevanju sveta, bilo je sasvim prirodno da se pozabavimo i ovom temom. Mali dečak, koji je i sam iskusio slično neprijatno iskustvo, odbija da poraste. U njemu postoji strah od neprijateljskog okruženja i rešava da ostane mali u sigurnosti svoje sobe. Ove probleme deli samo sa svojim Čebencetom. Pre nego što zaspi, pomisli kako bi bilo lepo da ima prijatelja koji će ga braniti od napasnika. Drugi deo predstave događa se u dečakovom snu. Kao i u svakom snu, stvari i bića se u trenutku pretvore u nešto drugo. Jezero u ovcu, ovca u mačku, a tu je i nevaljali Divljožder. Glumci imaju neobičan zadatak da likove iz ove priče animiraju samo pomoću određene količine raznobojnog tila.

NATAŠA MILIŠIĆ

Mališan

Tema ove predstave je vršnjačko nasilje. Lik koji tumačim zove se Mališan. On je protagonist ovog komada i žrtva vršnjačkog nasilja. Interesantno je da je i njegov antagonist, Divljožder, takođe žrtva koja, da bi se odbranila od nasilja, i sama postaje nasilnik. Kroz celu radnju pratimo razvoj mehanizama odbrane kod oba lika, njihove strahove kao i uzroke i posledice izazvane nasiljem. U potrazi za rešenjem problema, Mališan u svojoj mašti kreira sebi drugare koji će ga štiti, upada u neverovatne situacije da bi konačno prevazišao strah, shvatio suštinu problema i uspešno prevazišao ovu prepreku u sopstvenom razvoju, kao jednu od mnogih u odrastanju.

DANILO MIHNJEVIĆ

Lav

Svi likovi u predstavi, pa i lav koga igram, zapravo su nastali u mašti Mališana. On ih je svojom imaginacijom stvorio, oni su tu u njegovoj imaginaciji da zamene ulogu pravih prijatelja. Pored Čebenceta, Krokodila i Aždaje, i Lav je veseli lik, a svi oni zajedno treba da pomognu dečaku da savlada svoje strahove. Njegov najveći problem je jedan Divljožder, pravi grubijan.

Lav je proždrljiv i prava kukavica, smešan i duhovit lik. Želi da pomogne dečaku, ali se istovremeno i sam plaši. U predstavi su svi likovi karikirani, dovoljno zabavni i smešni da oslobode decu straha.

Ana Karenjina

Reč reditelja DEJAN PROJKOVSKI

Izbor između individualne sreće, ili sreće porodice, odnosno drugih, da li odabrati svoj put, ili ostati u nekim okvirima gde te društvo u jednom

trenutku postavi, to su izbori, dileme i pitanja koja postavlja ova predstava. Odluka da Ana Karenjina ode sa Vronskim, dolazi u sukob sa onim što se zove moralom u ondašnjem društvu. Ali čak i danas postoje izbori pred svakim čovekom, kada se opredeljuje u tome šta je tačno, ili važno, da li da prati svoje srce, dušu, ili pristaje da bude samo deo društvenih okvira koji su zadati. Ana Karenjina se sizifovski bori za svoj smisao, i sama se u jednom trenutku postavlja kao Sizif. Ona se svaki dan, opet i opet, kao Sizif popne na brdo, gde traži smisao života, pravu ljubav i sreću, nešto se polomi, i opet kreće iz početka da traži taj smisao. U predstavi se bavimo ne toliko formom vremena, nas ne zanima taj Tolstojev period u smislu stila, nego suštinom, ljudima koji se do kosti, do bola, trude da nekako pronađu svoj put, smisao, da nađu definiciju šta znači sreća, šta znači voleti. Ipak, neka vrsta mosta s tim vremenom se pravi, kada se pogleda scenografija, koja je sva u crnom drvetu, masivna, kada se pogleda kostim, tako da gotovo može da se stekne privid da se predstava događa u Tolstojevo doba, ali se ipak radi o sadašnjem trenutku.

TIMEA FILEP

Ana Karenjina

Ana je podjednako klasičan i savremen lik. U ovoj interpretaciji, ona se kliže na ogromnoj skali kako emotivno tako i fizički. Od iskrenih, klasično interpretiranih osećanja, preko totalno sumanuto pokazane ljubavi i ljubomore, do savremenog, izvanrednog kretanja i plesanja. Ana kao da oslikava predstavu svojim telom, i osećanjima, počev od stila renesanse do avangarde. Sve smo mi Ane. Jer smo žene. A Ana je najgrandioznija i najdramatičnija lepša polovina, koja je proživela svaku moguću nesreću, da bi svaka od nas mogla da nosi delić nje u sebi. Retko da ćemo u današnje vreme videti nešto gde nije bio prisutan mobbing. Iako je sama krojila svoju sudbinu, Ana podjednako prolazi kroz psihološki teror, kroz moralno, pa čak, delom i fizičko zlostavljanje.

ATILA NEMET

Karenjin

Težak je život čoveka koji je sam sebe vezao za stenu društvenih normi, a još je teže ženi koja deli život sa takvim čovekom. Karenjin je na pozornici života uvek dobrog držanja, jasnih stavova i ubeđenja, jednom rečju krajnje je pragmatičan i kao takav ne dozvoljava sebi greške koje bi ga koštale karijere i reputacije. Jer po njemu je čovek

bez ugleda i moralnih vrednosti jedno veliko ništa. Karenjin smatra da se sve što je sladunjavo i mladalački nezrelo mora odstraniti kao blato sa kaputa. Situacija u koju upada, kako on smatra, ne svojom greškom, krajnje je ponižavajuća jer: „Ne možemo živeti u troje”. Savršena situacija za totalnu katastrofu. Ana Karenjina je majstorski napisan roman koji kad se dramaturški obradi i scenski prilagodi ne gubi svoju primarnu suštinu. Za mene kao glumca, lik Karenjina je izuzetan izazov jer je teško biti u njegovoj koži, ali je neverovatan osećaj kada se ispriča cela priča koja je višeslojna i vanvremenska.

Juče u Novom Sadu: *Travnička hronika*

Festival je stigao u Novi Sad, petog dana održavanja u srcu grada, na sceni Srpskog narodnog pozorišta, dramski ansambl izvodi predstavu *Travnička hronika*, u režiji i dramaturgiji Nikite Milivojevića. I dok je napolju proleće, u pozorišnoj sali tamni mizascen... ali najpre da kamera Dnevnika festivala zabeleži atmosferu u ovom Pozorištu. A tamo, kao i uvek, dobra posećenost. I sam reditelj ovoga puta je u publici. Auditorijum već navikao da se u ovoj kući igraju predstave rađene prema Andrićevim delima, jer u Srpskom narodnom pozorištu su, do sada, sa uspehom dramaturgizovani romani *Na Drini ćuprija* i pripovetka *Anikina vremena*, sada sa uživanjem prati staru a novu priču, kako ambasadori Austrije i Francuske kroje sudbinu na Balkanu. Zvuči poznato?

Ova, više puta nagrađivana predstava nastala je u saradnji Srpskog narodnog pozorišta i Narodnog pozorišta Sombor, a na publiku sjajan utisak ostavili su ne samo glumci, već i maglom prekriveno blato, muzika... scenografija.

Sutra na programu:

NEDELJA, 25. april, Vršac

- 11.00 h: Milivoje Mladenović *Nemušti jezik*, režija i adaptacija: Jovan Grujić, Narodno pozorište „Sterija“, Vršac

- 19.00 h: Anton Pavlovič Čehov *Ujka Vanja*, režija: Andrej Nosov, Narodno pozorište „Sterija“ i Hartefakt fond, Beograd

Impressum: novinari Ljiljana Stupar, Miroslava Pudar;
fotoreporter Jovan Njegović Drndak; prelom Nenad Dajić.
Autor plakata Sonja Vidaković Savić.